

PASTORALNI LISTIĆ

Župe sv. Ivana Krstitelja Rečica
Br. 900..god. XVIII.22.lipnja 2025.
12. NEDJELJA KROZ GODINU

Prvo čitanje: Zah 12,10-11; 13,1

Drugo čitanje: Gal 3,26-29

Evandjelje: Lk 9,18-24

Tebe žeda duša moja, Gospodine, Bože moj!

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: »Što govori svijet, tko sam ja?« Oni odgovoriše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta.« A on će im: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Krist — Pomazanik Božji!«

A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju. Reče: »Trebalo da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.«

A govoraše svima: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti

(pro)mislmo

Isus postavlja nekoliko pitanja – na prvu ispada apostolima- ali ne, On postavlja pitanja tebi . osobno. Evandjelja nisu tek povijesni zapisi ili zapisi ili propovjedi apostola. Nešto što su zapisali po sjećanju ili pričanju drugih. Susret s Evandjeljem je tvo osobni susret s Isusom. Riječi koje izgovara Isus nisu tek riječi upućene nekome tamo davno pa ih se sada prisjećamo. Upućene su sada tebi – osobno.

Prvo što Isusa zanima jest što si čuo od drugih o njemu. Možemo čuti svašta – kao i o sebi. Ja sam o sebi čuo toliko stvari da se na koncu nisam mogao prepoznati.. Jedni druge doživljavamo na različite načine. Sada slijedi direktno pitanje tebi – bez okolišanja – tko sam ja za tebe? Isus prelazi na osobnu razinu. Sada više nema izvlačenja, izgovora, pozivanja na druge...ti i On! Sad sam – kako narod kaže . pred zidom – nema vrdanja, izgovora, pozivanja na druge. Sada se ulazi u srž, bit

vjere. Osobno odnos prema Isusu Kristu.

Prestaje biti netko daleki, nedokučivi – on na sebe uzima moj život, trpljenje, odbačenost, smrt ali je i onaj koji daje smisao, a on je u uskrsnuću. Uzeti, prigrliti svoj život i ići za njim, čineći što je On činio.

Iz župnikove bilježnice:

Bio je to dan koji je zauvijek promjenio moj život, tej 25. lipanj 1975, godine u Nacionalnom svetištu Majke Božje Bistričke – Majke svih romara, ona kojoj se dolazi u radosti i žalosti. Ona kojoj sam kao dječarac ispod Ivanščice svake godine s majkom pješice hodočastio. Neznajući da ću tu pred tim kipom jednoga dana postati svećenik. I dok sam ležao na ređenju pred njezinim oltarom sve te slike dječarca koji ju je znatiželjno promatrao prolazile su mi kroz glavu.

Sve je nekako vodilo ovome činu pred njezinim čudotvornim kipom. Rođen podno najstarijeg Marijanskog hodočasničkog svetišta u sjeverozapadnoj Hrvatskoj – Majke Božje Gorske na obroncima Ivanščice ponad starog rimskog naselja Lobora svako sam jutro vidio iz svoga dvorišta njezino svetište.

Danas znam da me ona vodila do toga 25. lipnja 1975. godine. Jer baš ništa nije nagovještavalo da će se to i dogoditi da će predjednik mjesnog odbora Saveza Socijalističke Omladine pred kipom Bostričke Madone postati svećenik. Gospa ima neke svoje planove.

Teško je opisati sve te emocije koje osjećaš i nosiš u sebi u trenutku dok te biskup posvećuje i uvodi u svećeništvo pretočiti u riječi, Sve dvojbe, sumnje nestaju.

Nikada neću zaboraviti trenutak poslije mise kada mi je pokojna majka čestitala i sagnula se da poljubi ruke koje su još mirisale po posvećenom ulju.

Spletom okolnosti ređen sam na kraju duhovnih vježbi i neznajući da se među nama nalazi bogoslov krčke biskupije budući zagrebački nadbiskup i kardinal Josip Bozanić.

I što reći sada nakon 50 godina? Sretan sam jer sam mnogima vratio mir, sreću, pomogao da nađu put. Bilo je i teških trenutaka, onih kada se poput Isusa nađeš sam u pustinji Zahvalan sam Bogu i ljudima a na poseban način onoj pod čijom sam sjenom rođen, zaređen za svećenika.

Zahvalan sam i Rečičakima na podršci dok evo nakon toliko godina obnavljamo našu ljepoticu – župnu crkvu. Bez vas i vaše podrške u ovim godinama sigurno se nebi upustio u ovu avanturu obnove župne crkve.

POUČNA PRIČA:

"Tata, trebalo bi početi razmišljati što ćeš sa kućom."

"Što misliš pod tim?"

"Pa, ako ti se jednog dana nešto desi, bolje je da sve bude sređeno. Tako ćemo izbjeći probleme, zar ne?"

Spustio je pogled. Nije mu prvi put da čuje takvu rečenicu, ali sada mu je rečena pravo u lice, bez ukrasa i bez takta.

"Nemoj to shvatiti pogrešno, tata. Samo želimo jasnoću. Da nitko ne dobije više od

ostalih i da se ne pojavi netko sa strane i traži nešto. To je sve." Pravi strah nije bio gubitak njega nego gubitak onoga što posjeduje, te kuće. Za njega ta kuća nije bila zid i cigla. Bila je život. Vidio je tu rođenje svoje djece. Plakao sa ženom kroz besane noći. Spavao na podu da bi bolesno dijete zauzelo krevet. Tu je štedio, radio, odricao se. Tu je sagradio dom, ne imovinu. A sad ga tretiraju kao vlasnika parcele koju treba rastaviti.

"Da li te toliko zanima što ću ostaviti iza sebe?" upitao je promuklim glasom.

"Tata, nije riječ o pohlepi. Samo mislimo da trebaš biti spreman..."

"Spreman za što? Da živim duže nego što očekujete?"

Tišina je pala i teško disala. Polako je ustao, pogledao ženu i nastavio, glas mu je drhtao ali riječi su bile jasne.

"Tvoja majka i ja dali smo ti sve. Nikada nismo tražili ništa. Ni hvalu ni nagradu. Samo smo željeli da te vidimo zdravog, poštenog i sa vrijednostima. Sada shvaćam da više nismo roditelji već hodajuće nasljedstvo."

Zastao je, pa završio.

"Želim da proživim ostatak života onako kako ja mislim da treba. Ako sutra riješim da prodam ovu kuću, prodaću je. Ako odlučim da je poklonim, uradiću i to. Zaslužio sam to svojim radom, žrtvama, rukama i suzama."

Na pragu svoje sobe dodao je još jedno.

"Jedino pravo nasljedstvo koje sam ti dao jeste tvoje obrazovanje i odgoj. Ako ono nije dovoljno, deset kuća ti neće pomoći."

Te noći zatvorio je vrata i zaplakao. Ne zbog onoga što su rekli, nego zbog onoga što su zaboravili.

Župne obavijesti		
Ponedjeljak, 23.lipnja		Flavije
Utorak, 24.lipnja	9,00 19,00	ROĐENE IVANA KRSTITELJA +Franjo Kapučija i ob.; +Ivan Trupković i ob.; +Stjepan Vrane i ob.; +č.s.Antuna Vrane;+Ivan Zebić i ob.; +Stjepan, Danica Gašparović i ob. Vukoja;; +Franjo, Vlado Koren (god); +Ivan Stepić i ob; +Franjo Miksera i ob.; +Bara Belikleić; +Marica Žunec; +Mario,Drago,Ivan Milčić i ob.; +Ivan,Jela Lovrić i ob.; +Ivan Tominov: +Ivan,Ana Vojvoda MISA I BLAGOSLOV DJECE
Srijeda, 25.lipnja	18,00	Adalbert + Željko Spudić:
Četvrtak, 26..lipnja		Josip, Maria Escriva
petak, 27.lipnja	19,00	PRESVETO SRCE ISUSOVO Posveta Srcu Isusovu
Subota: 28..lipnja		Prečisto Srce Marijino
Nedjelja 29.lipnja	10,00	SVETI PETAR I PAVAO :PROSLAVA 50 GODINA SVEĆENIŠTVA NAŠEGA ŽUPNIKA

- 10 sati: procesija iz sakristije do bogoslužnog prostora u parku
- Sveta misa
- Zahvala župnika, vjernika i blagoslov
- Zajedničko druženje svih uz kolače i piće u parku
- 12,30 ručak za uzvanike u vatrogasnom domu

Na misi propovijeda mons Antun Sente rektor Nacionalnog svetišta sv. Josipa u Karlovcu u župnik župe Karlovac Dubovac

